

سوگیری رسانه‌ای

چگونه سوگیری و تبلیغات را
در رسانه‌ها تشخیص دهیم

ریچارد پیل و لیندا الدر

ترجمه

مهدی خسروانی

فرهنگ‌نشر نو

با همکاری نشر آسیم

تهران - ۱۳۹۸

فهرست مطالب

- ۱۱ سخنی با خواننده
- ۱۵ دموکراسی و رسانه‌های خبری
- ۱۸ افسانه‌هایی که بر منطق رسانه‌های خبری سرپوش می‌گذارند
- ۱۹ سوگیری و بی‌طرفی در رسانه‌های خبری
- ۲۴ انواع بی‌طرفی
- ۲۷ تشخیص سوگیری در جریان غالب رسانه‌ای
- ۲۷ تبلیغات و نگارش گزارش خبری
- ۳۲ محافظت از مخاطبان خودی در برابر احساس گناه
- ۳۴ ترویج اندیشیدن جامعه‌محور
- ۳۷ جهت‌دهی به گزارش‌ها برای طرفداری از دیدگاه‌های برگزیده
- ۴۵ چگونه از گزارش‌های خبری متعارف و تبلیغات اطلاعات مفید بیرون بکشیم

- ۴۷ گام‌هایی که باید برداریم تا به مصرف‌کنندهٔ سنچسگر
«خبرها» تبدیل شویم
- ۵۰ آگاهی رسانه‌ها از سوگیری رسانه‌ای
- ۵۱ حساسیت به آگهی‌دهندگان
- ۵۲ حساسیت به حکومت
- ۵۴ حساسیت به منافع قدرتمند
- ۵۶ حساسیت به رقیبان
- ۵۶ سوگیری به سمت چیزهای «تازه» و «جنجالی»
- ۵۸ مصرف‌کنندگان سنچسگر خبرها
- ۵۹ آیا اصلاح رسانه‌های خبری امکان‌پذیر است؟
- ۶۱ آیا پدید آمدن «جامعهٔ سنچسگر» امکان‌پذیر است؟
- ۶۳ دیدگاه‌های غالب و مخالف: یافتن منبع‌های اطلاعاتی
متفاوت
- ۶۶ تبدیل شدن به اندیشه‌ورز مستقل
- ۶۸ رویدادهای دفن‌شده، نادیده گرفته، یا کم‌گزارش شده
چکیده
- ۹۹ استفاده از اینترنت
- ۱۰۱ نمونه‌هایی دیگر از منبع‌های خبری متفاوت
- ۱۰۳ سخن پایانی
- ۱۰۵ واژه‌نامهٔ توصیفی؛ شرح برخی از مفهوما و اصطلاح‌های
سنچسگرانه‌اندیشی
- ۱۲۵ واژه‌نامهٔ انگلیسی به فارسی
- ۱۲۹ واژه‌نامهٔ فارسی به انگلیسی

دموکراسی و رسانه‌های خبری

هیچ کاری نامعقول‌تر از این نیست که به مردم قدرت بدهیم و اطلاعات را از آنها بگیریم؛ حال آنکه، در غیاب اطلاعات، قدرت مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرد. مردمی که می‌خواهند حاکم خود باشند باید خود را به قدرتی که دانش در اختیارشان می‌گذارد مجهز کنند. اگر حکومت مردمی وجود داشته باشد اما عموم مردم از اطلاعات، یا ابزار دستیابی به اطلاعات، محروم باشند، چنین حکومتی صرفاً زمینه‌ساز یک نمایش مضحک یا تراژدی، یا شاید هر دو، است.

جیمز مدیسن

دموکراسی می‌تواند شکل سودمندی از حکومت باشد. اما این شکل از حکومت تنها به میزانی می‌تواند سودمند باشد که عموم مردم (که در نظریهٔ دموکراسی حاکم به حساب می‌آیند) از رویدادهای داخلی و بین‌المللی آگاه باشند و بتوانند به صورت مستقل و سنجشگرانه دربارهٔ این رویدادها بیندیشند. اگر اکثریت بزرگ شهروندان از